

## Arrest

nr. 289 520 van 30 mei 2023  
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. SAEYVOET  
Kasteelpleinstraat 79  
2000 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

### DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 17 januari 2023 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 7 december 2022 waarbij een aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk, maar ongegrond wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 1 februari 2023 met referthenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 maart 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 april 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat B. SAEYVOET verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché C. D'HAENENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 14 juli 2021 dient verzoekster, samen met haar echtgenoot, een vierde aanvraag in voor een machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Op 15 september 2022 dient verzoekster een vierde aanvraag in voor een machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie neemt op 7 december 2022 de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet ontvankelijk, maar ongegrond wordt verklaard. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

*“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 15.09.2022 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door:*

*[M.H.] (R.R.: [...])  
nationaliteit: Servië  
[...]*

*in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk doch ongegrond is.*

*Reden(en):*

*Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.*

*Er werden medische elementen aangehaald door [M.H.] die echter niet weerhouden kunnen worden (zie medisch advies arts-adviseur dd. 05.12.2022)*

*Derhalve*

*1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of  
2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.*

*Wij herinneren eraan dat de arts van de Dienst Vreemdelingenzaken enkel een advies dient te geven over de medische aspecten, gestaafd door een medisch attest (zie in dit verband het Arrest RvS 246385 van 12.12.2019). Bijgevolg kan in het kader van dit advies geen rekening worden gehouden met gelijk welke interpretatie, extrapolatie of andere verklaring van de verzoeker, zijn raadsman of elke andere persoon buiten de medische wereld betreffende de medische situatie (ziekte, evolutie, mogelijke complicaties...) van de zieke persoon.*

*Gelieve eveneens bijgevoegde gesloten omslag aan [M.H.] te willen overhandigen.”*

Het advies van een arts-adviseur van 5 december 2022 waarnaar in de bestreden beslissing wordt verwezen en dat verzoekster samen met deze beslissing ter kennis werd gebracht, en dat bijgevolg kan worden geacht integraal deel uit te maken van de motivering van de beslissing, luidt als volgt:

*“Ik kom terug op uw vraag voor evaluatie van het medisch dossier voorgelegd door genoemde persoon in het kader van haar aanvraag om machtiging tot verblijf, bij onze diensten ingediend op 15.09.2022.*

*Aangeleverde documenten:*

- SMG dd. 16-6-2022 van dr?,
  - o Voorgeschiedenis van CVA, COPD, depressie, diabetes
  - o actueel probleem : borstcarcinoom diagnose 4/2022 werd behandeld met mastectomie en Sentinel
  - o actueel: nabehandeling tamoxifen
  - o geplande nabestraling start 27-6-2012 (15 sessies)
- attest dat borstprothese noodzakelijk is
- MOC 19-5-2022
- toestemming voor radiotherapie in dubbel
- raadpleging 19-5-2022

- voorschrift tamoxifen
- geschreven nota
- afspraakbevestiging 6 stuks
- overzicht contacten (radiothérapie?)

Vermits er geen volledige verslaggeving aanwezig is van de lopende behandeling en de eventuele nabehandeling werd een actualisatie aangevraagd met volgende vragen:

- Graag resultaat radiotherapie
- Definitieve prognose
- Actueel volledige therapie aub

De volgende informatie werd overgemaakt:

- SMG dd. 29-9-2022 van dr. [B.], oncoloog
- o actueel therapie Tamoxifen voor 5 jaar
- o radiotherapie tot 10-8-2022
- o actueel ziektevrij met gunstige prognose
- o geen mantelzorg in kader van borstcarcinoom
- reeds ingeleverd verslag MOC dd 19-5-2022

Verwijzend naar uw vraag voor advies kan ik u meedelen dat het hier een dame betreft, actueel 59 jaar afkomstig uit Servië.

Zij werd multidisciplinair behandeld (chirurgie, chemotherapie en radiothérapie) voor een borstcarcinoom).

Actueel is de acute behandeling afgelopen en met positief resultaat en gunstige prognose.

Betrokkene heeft nog alleen nood aan 5 jaar nabehandeling met tamoxifen.

Mantelzorg is niet noodzakelijk in kader van deze pathologie en andere pathologie is niet vermeld.

Betrokkene kan reizen.

Beschikbaarheid van de zorgen en van de opvolging in het land van herkomst/terugname

Er werd gebruik gemaakt van de volgende bronnen (deze informatie werd toegevoegd aan het administratief dossier van de betrokkene):

Informatie afkomstig uit de MedCOI-databank die niet-publiek is:

#### Availability of medical treatment

|                      |                  |
|----------------------|------------------|
| Source               | AVA 16299        |
| Information provider | Local doctor     |
| Priority             | Normal (14 days) |
| Request sent         | 09/11/2022       |
| Response received    | 25/11/2022       |

|                   |        |
|-------------------|--------|
| Gender            | female |
| Age               | 59     |
| Country of origin | Serbia |

#### Opvolging oncoloog/gynaecoloog

|                                                   |                                                      |
|---------------------------------------------------|------------------------------------------------------|
| Required treatment according tot case description | inpatient treatment by an oncologist                 |
| Availability                                      | available                                            |
| Required treatment according tot case description | outpatient treatment and follow up by an oncologist  |
| Availability                                      | available                                            |
| Required treatment according tot case description | inpatient treatment by a gynecologist                |
| Availability                                      | available                                            |
| Required treatment according tot case description | outpatient treatment and follow up by a gynecologist |
| Availability                                      | available                                            |

#### Technische onderzoeken

|                                                   |                                                    |
|---------------------------------------------------|----------------------------------------------------|
| Required treatment according tot case description | diagnostic imaging : mammography                   |
| Availability                                      | available                                          |
| Required treatment according tot case description | diagnostic imaging (doppler)                       |
| Availability                                      | ultrasound/sonography                              |
| Required treatment according tot case description | laboratory test : tumor marker CA 15-3             |
| Availability                                      | available                                          |
| Required treatment according tot case description | diagnostic imaging : computed tomography (CT scan) |
| Availability                                      | available                                          |
| Tamoxifen                                         |                                                    |
| Medication                                        | tamoxifen                                          |
| Medication group                                  | Oncology : anti-hormones : anti-estrogens          |
| Type                                              | Current medication                                 |
| Availability                                      | available                                          |

*Uit deze informatie kan geconcludeerd worden dat de medische ondersteuning door een gynaecoloog en oncoloog samen met de eventuele technische onderzoeken en de medicatie tamoxifen beschikbaar zijn in het thuisland.*

*Vanuit het standpunt van beschikbaarheid van de zorg is er geen tegenindicatie voor terugkeer naar Servië.*

#### *Toegankelijkheid van de zorgen en van de opvolging in het land van herkomst/terugname*

*Een verblijfstitel kan echter niet enkel afgegeven worden op basis van het feit dat de toegankelijkheid van de behandelingen in het land van onthaal en het land van herkomst sterk uiteen kan lopen. Naast de verificatie van de mogelijkheden tot behandeling in het land van herkomst of het land waar de aanvrager gewoonlijk verblijft, vindt de in het kader van een aanvraag uitgevoerde evaluatie ook plaats op het niveau van de mogelijkheden om toegang te krijgen tot deze behandelingen. Rekening houdend met de organisatie en de middelen van elke staat zijn de nationale gezondheidssystemen zeer uiteenlopend. Het kan om een privé-systeem of een openbaar systeem gaan, een staatsprogramma, internationale samenwerking, een ziektekostenverzekering, een ziekenfonds, ... Het gaat dus om een systeem dat de aanvrager in staat stelt om de vereiste zorgen te bekomen. Het gaat er niet om zich ervan te verzekeren dat het kwaliteitsniveau van dit systeem vergelijkbaar is met het systeem dat in België bestaat. Deze vergelijking zou tot gevolg hebben dat een verblijfsrecht zou worden toegekend aan elke persoon wiens systeem voor de toegang tot zorgverlening van minder goede kwaliteit zou zijn dan het systeem in België. Dit zou niet in overeenstemming zijn met de belangrijkste doelstelling van de verificaties op het gebied van de toegang tot de zorgverlening, namelijk zich ervan verzekeren dat deze zorgverlening in haar land van herkomst of het land waar zij verblijft toegankelijk is voor de aanvrager.*

*De gezondheidszorg in Servië is georganiseerd op de drie gebruikelijke niveaus (primaire, secondaire en tertiaire zorg), verbonden op basis van een systeem van doorverwijzing. Als de patiënt niet geholpen kan worden op het primaire niveau, dit wil zeggen in 1 van de 158 gezondheidscentra, dan zal zij doorverwezen worden naar het tweede niveau (dat bestaat uit 77 ziekenhuizen verspreid over het hele land). Heeft de patiënt nood aan meer gespecialiseerde hulp, dan kan zij terecht in de Clinical Centers in Belgrade, Nis, Novi Sad of Kragujevac.*

*Er bestaat een verplichte ziekteverzekering die zowel werknemers, zelfstandigen, gepensioneerden als uitkeringsgerechtigden insluit. Voor sociaal kwetsbare personen is de verzekering gratis, daar de staat de bijdragen voor deze personen betaalt. Deze verzekering geeft toegang tot de publieke gezondheids-zorg.*

*In het geval betrokkene onmiddellijk na aankomst in Servië nood heeft aan medische bijstand, is er gedurende een période van maximum 60 dagen recht op dringende medische zorgen op allé niveaus voor personen die terugkeren en nog niet in regel zijn met de ziekteverzekering. Tijdens deze période moeten betrokkenen zich in regel stellen.*

*De bijdrage in de kosten van de zorgen door de patiënt wordt bepaald in functie van de inkomsten van de verzekerde en haar familieleden. Die bijdragen variëren van een halve euro voor een consult tot 6 euro voor een radiografie, maar in het meest voordelige geval - en dit is zo voor werklozen en mensen met*

*weinig inkomsten - moet de patiënt helemaal niets zelf betalen. Medicijnen die op de "positieve lijst" voorkomen zijn gratis voor de patiënt, indien deze over een ziekteverzekering beschikt. De enige kost die door de patiënt gedragen wordt, is een participatiekost van RSD 50.*

*Sociale zekerheid valt onder het domein van het Ministerie van Sociaal Welzijn en Werk. Er bestaan verschillende pensioenstelsels waar betrokkene beroep op kan doen. Kantoren van Sociaal Welzijn zijn er in elke gemeente en geven onder meer steun aan invaliden of oudere personen die moeilijk voor zichzelf kunnen zorgen.*

*De echtgenoot verblijft in België zonder verblijfsvergunning. Hij kan samen met haar terugkeren naar het herkomstland en mee instaan voor de financiële situatie van het gezin. Haar zoon en schoondochter kunnen financiële ondersteuning bieden vanuit België.*

*Het EHRM heeft geoordeeld dat een eventualiteit van slechte behandelingen wegens een instabiele conjunctuur in een land op zich niet leidt tot een inbreuk op art. 3 EVRM (zie: EHRM 30 oktober 1991, Vilvarajah en cons./Verenigd Koninkrijk, § 111) en dat, wanneer de bronnen waarover het beschikt, een algemene situatie beschrijven, de specifieke beweringen van een verzoekende partij in een geval moeten worden gestaafd door andere bewijselementen (zie: EHRM 4 december 2008, Y./Rusland, § 9; EHRM 28 februari 2008, Saadi/Italië, § 131; EHRM 4 februari 2005, Mamatkulov en Askarov/Turkije, § 73; EHRM 73; EHRM 26 april 2005, Müslim/Turkije, § 68).*

*Niets verhindert betrokkenen derhalve om terug te keren. Het staat betrokkenen vrij hiertoe een beroep te doen op de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) om zo de nodige steun te verkrijgen voor een terugreis. Ook beschikt de IOM over een Reïntegratiefonds dat als doel heeft een duurzame terugkeer naar en reïntegratie in het land van herkomst te vergemakkelijken. Dit fonds is ontworpen om mensen bij te staan in het vinden van inkomensgenererende activiteiten. Reïntegratiebijstand kan het volgende bevatten: beroepsopleidingen, opstarten van kleine zakenprojecten, kosten om een cursus of opleiding te volgen, kosten om informatie over beschikbare jobs te verkrijgen, bijvoorbeeld door middel van tewerkstellingsbureaus, accommodatie/huur, extra bagage*

*Conclusie:*

*Vanuit medisch standpunt kunnen we dan ook besluiten dat de pathologie bij de betrokkene, hoewel dit kan beschouwd worden als een medische problematiek die een reëel risico kan inhouden voor haar leven of fysieke integriteit indien dit niet adequaat behandeld en opgevolgd wordt, geen reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling, gezien behandeling en opvolging beschikbaar en toegankelijk zijn in Servië. Derhalve is er vanuit medisch standpunt dan ook geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland, Servië."*

1.3. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie verklaart op 26 januari 2023 de aanvraag om machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet onontvankelijk. Op dezelfde dag wordt ook beslist tot afgifte van bevelen om het grondgebied te verlaten aan verzoekster en haar echtgenoot. Het beroep tegen deze beslissingen is bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) gekend onder het rolnummer 290 940.

## 2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoekster de schending aan van de artikelen 74/13 en 74/14 van de Vreemdelingenwet, van artikel 3.7 van de richtlijn 2008/115/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven (hierna: de Terugkeerrichtlijn), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van de (materiële) motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het legaliteitsbeginsel en van de hoorplicht.

Zij zet haar enig middel uiteen als volgt:

*"De uitdrukkelijke motiveringsverplichting zoals bepaald in de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen heeft tot doel in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat beroepen in te stellen waarover hij beschikt.*

Voorname artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 19 maart 2004, nr. 129.466; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. Hetzelfde geldt ten aanzien van artikel 62 van de vreemdelingenwet.

De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijke toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij haar beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of hij die correct heeft beoordeeld en hij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen. (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624; RvS 29 oktober 2002, nr. 111.954).

[...]

De overheid moet bij het nemen van een beslissing een evenredigheidstoets in acht nemen. Dit betekent dus dat het nemen van een beslissing moet worden bepaald aan de hand van de relevante omstandigheden van het voorliggend geval.

De afwijzing van de aanvraag 9ter door verweerster is bizar wanneer men de motivering van de beslissing bekijkt.

Eenzijds stelt verweerster dat de medische problematiek van verzoekster een reëel risico kan inhouden voor haar leven of fysieke integriteit indien dit niet adequaat behandeld en opgevolgd wordt: "Vanuit medisch standpunt kunnen we dan ook besluiten dat de pathologie bij de betrokkene, hoewel dit kan beschouwd worden als een medische problematiek die een reëel risico kan inhouden voor haar leven of fysieke integriteit indien dit niet adequaat behandeld en opgevolgd wordt,"

Anderzijds stelt verweerster tegenstrijdig dat het geen reëel risico inhoudt:

"geen reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling gezien behandeling en opvolging beschikbaar en toegankelijk zijn in Servië. Derhalve is er vanuit medisch standpunt dan ook geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland, Servië."

Het is verder tegenstrijdig waar verweerster motiveert:

1) Kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit of

2) Kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Verweerster neemt in casu een tegenstrijdige motivering door uiteindelijk de aanvraag 9ter van verzoekster ongegrond te verklaren.

Nochtans erkent verweerster dat de medische problematiek van verzoekster (borstkanker) een reëel risico kan inhouden voor haar leven of fysieke integriteit indien dit niet adequaat behandeld en opgevolgd wordt. Verder houdt verweerster geenszins rekening met stukken inzake het gezinsleven/medische gegevens van verzoekster om hieruit precieze en concrete elementen te puren inzake het de gezinssituatie en het persoonlijk gedrag van Verzoekster.

Verweerster houdt totaal geen rekening met het recht op een gezinsleven zoals voorzien in artikel 8 EVRM.

De motivering van verweerster kan derhalve niet als afdoende worden beschouwd en schendt derhalve de motiveringsplicht om reden dat dit motief niet op een redelijke manier getoetst is.

b) Onvoldoende rekening gehouden door verweerster over de gezinssituatie en integratie.

Verzoekster verblijft al meer dan 13 jaar op het Belgisch grondgebied, tezamen met hun (klein)kinderen, te weten:

1. [M.E.], geboren te [...] op [1994], van Servische nationaliteit

2. [M.E.], geboren te [...] op [1987], van Belgische nationaliteit

3. [M.F.], geboren te [...] op [1995], van Servische nationaliteit en houder van een F-kaart.

Dat de duurzame lokale verankering en banden met België of een Belg blijken uit:

1./ De integratie van verzoekster gedurende hun verblijf in België.

Vanaf hun aankomst alhier heeft verzoekster in onze Belgische samenleving ten eerste werk gemaakt van haar integratie waarin zij zich wel degelijk profileerde en hierbij niet onopgemerkt bleef.

De integratie van verzoekster heeft zich op allerlei vlakken afgespeeld.

Vooreerst was zij zich maar al te goed bewust van het feit dat om actief te kunnen deelnemen in onze samenleving, zij inspanning diende te leveren om minstens één der landstalen zo snel mogelijk aan te leren.

Heden spreekt verzoekster reeds behoorlijk de Nederlandse taal.

2./ Band met een Belg en/of België

Gezien het feit dat verzoekster alhier meer dan 13 jaar verblijft is er op deze wijze dan ook een band/vertrouwensrelatie met België ontstaan.

De dochter van verzoekster, [E.M.], heeft intussen de Belgische nationaliteit verworven en hun jongste zoon, [F.M.], is in het bezit van een F-kaart.

Verder heeft [F.M.] kinderen met de Belgische nationaliteit:

Dat zodoende [H.] en [A.M.] dus kleinkinderen hebben en [E.M.] dus twee neefjes en een nichtje heeft die de Belgische nationaliteit bezitten. Verweerster is van deze situatie op de hoogte, gezien deze ook werd geschetst in een voorgaande 9-bis aanvraag.

Op deze manier bouwt verzoekster een band/vertrouwensrelatie met een Belg (te weten zijn zus/dochter, broer/zoon en neefjes en nichtje/kleinkinderen) en automatisch zo ook met België. Dat deze relatie duidelijk een aanverwantschap betreft en men dus onomstotelijk toch kan spreken van een band. Verzoekster begrijpt niet waarom verweerster hier geen rekening mee houdt, alsook dat verzoekster mantelzorg nodig heeft, nu gelet haar medische situatie?

De zorgvuldigheidsplicht daarentegen houdt in dat verweerster haar beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit betekent dat de beslissing dient te steunen op werkelijke bestaande en correcte feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheid verplicht de overheid onder meer om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221.475).

Bij de beoordeling van de zorgvuldigheidsplicht treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. De Raad onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegeven voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn. De Raad toetst voorts in het kader van zijn wettigheidtoezicht of het bestuur de feitelijke vaststellingen correct heeft beoordeeld en of het op grond daarvan niet onredelijk tot zijn besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Het zorgvuldigheidsbeginsel (sensu lato) tenslotte omvat het beginsel van de evenwichtigheid: dit beginsel doelt op de evenwichtige beoordeling van alle bij de beslissing betrokken belangen. (zie W. VAN GERVEN, *Beginnelsen van behoorlijk handelen*, R.W. 1982 – 1983, 963.).

Verweerster dient rekening te houden met de gezins- en familiale situatie, het hoger belang van het kind en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land van de betrokkene.

Dit artikel heeft rechtstreekse werking en werd onlangs ook omgezet in het Belgisch recht, conform artikel 74/13 van de vreemdelingenwet.

Art. 20 van de wet van 19 januari 2012 tot wijziging van de vreemdelingenwet stelt uitdrukkelijk dat:

“Art. 74/13. Bij het nemen van een beslissing tot verwijdering houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land.”

Art. 1, 6° van de Vreemdelingenwet definieert immers een verwijderingsmaatregel als volgt:

“6° beslissing tot verwijdering: de beslissing die de illegaliteit van het verblijf van een vreemdeling vaststelt en een terugkeerverplichting oplegt”.

Ten tweede, mag er immers geen bevel om het grondgebied te verlaten worden gegeven wanneer dat in strijd zou zijn met een aantal verdragsrechtelijke bepalingen, waaronder het EVRM (cfr. RvS 26 augustus 2010, nr. 206.948) en het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna verkort het Handvest). Evenmin mag in dezelfde zin een bevel worden afgegeven in strijd met het gestelde in artikel 74/13 (RvS 17 december 2013, nr. 225.855) en 74/17 van de Vreemdelingenwet.

Artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet vormt immers, de omzetting van artikel 5 van de Terugkeerrichtlijn. Het blijkt uit de lezing van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet of artikel 5 van de Terugkeerrichtlijn dat bij een verwijderingsmaatregel moet rekening gehouden worden met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokkene.

Artikel 5 van de Terugkeerrichtlijn bepaalt eveneens dat de lidstaten het beginsel van non- refoulement eerbiedigen, dat is omgezet in artikel 74/17 van de Vreemdelingenwet. De drie te respecteren elementen in artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet vinden eveneens hun weerklink in respectievelijk de artikelen 24 (hoger belang van het kind), 4 (verbod van folteringen en van onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen) en 7 (eerbiediging van het familie- en gezinsleven) van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie. Bij de tenuitvoerlegging van de Terugkeerrichtlijn zijn de Lidstaten eveneens gehouden tot naleving van die artikelen van het Handvest. Conform artikel 52, 3 van het Handvest moet aan de artikelen 4 en 7 van het Handvest een zelfde draagwijdte worden gegeven als aan de artikelen 3 en 8 van het EVRM.

Het EVRM en het Handvest primeren immers op de Vreemdelingenwet en de Raad dient dan ook in het Pagina 9 van 12 kader van onderhavige vordering de gegrondheid te onderzoeken van het middel dat gestoeld wordt op een schending van die hogere verdragsbepalingen die zoals hoger geduid impliciet doch zeker vervat liggen in artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot de bestreden bevelen om het grondgebied te verlaten, wenst Verzoekster op te merken dat in casu geen sprake is van een gebonden bevoegdheid waarbij het bestuur geen enkele appreciatiemarge zou bezitten. De in artikel 7, eerste lid van de vreemdelingenwet opgenomen verplichting tot het afgeven van een bevel om het grondgebied te verlaten in bepaalde gevallen mag immers niet

worden begrepen als een verplichting die op automatische wijze en in alle omstandigheden geldt (RvV 19 december 2013 (AV), nr. 116.003).

Zo mag er geen bevel worden afgegeven dat in strijd zou zijn met een aantal verdragsrechtelijke bepalingen, waaronder het EVRM (cf. RvS 26 augustus 2010, nr. 206.948).

M.a.w. indien de uitgevaardigde bevelen de schending van hogere rechtsnormen zouden impliceren - wat in casu onstuitbaar het geval is -, verwerende partij volkomen op wettige wijze kan beslissen dat geen bevel om het grondgebied te verlaten moet worden afgegeven.

Verweerster stelt zonder motivering en naleving van de zorgvuldigheidsplicht dat verzoekster geen risico loopt bij terugkeer naar het land van herkomst.

Art. 74/13 spreekt expliciet dat bij het nemen van een beslissing tot verwijdering de minister of zijn gemachtigde rekening moet houden met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de ernstige gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land, wat in casu duidelijk niet gebeurd is.

Er werd door verweerster onzorgvuldig onderzoek gevoerd naar de concrete situatie van Verzoekster en het gezin. De aangevoerde middelen zijn derhalve ook ernstig en gegrond.

Dat het middel bijgevolg ernstig is.

Het aangevoerde middel is derhalve ook ernstig en gegrond

Verzoekster zal bij een verwijderingsmaatregel inde opvolging van de bestreden beslissing geraakt worden in schending van haar gezinscel en zal onstuitbaar geconfronteerd worden met de nadelige consequenties van de bestreden beslissing.

Het nadeel is derhalve ernstig en moeilijk te herstellen.

#### c) Schending van de hoorplicht

Daarenboven moet, rekening houdend met alle voorgaande elementen, worden aangenomen dat in casu ook de hoorplicht is geschonden. Het recht om te worden gehoord, waarborgt dat eenieder in staat wordt gesteld naar behoren, waarborgt dat eenieder in staat wordt gesteld naar behoren en daadwerkelijk zijn standpunt kenbaar te maken in het kader van een administratieve procedure en alvorens een besluit wordt genomen dat zijn belangen aanmerkelijk kan beïnvloeden.

Deze plicht vloeit trouwens voort uit de vaste rechtspraak van het Europees Hof van Justitie gezien art. 74/11 Vreemdelingenwet een omzetting is van artikel 11 van de richtlijn 2008/115/CE. Het Europees Hof van Justitie heeft dienaangaande reeds het volgende gesteld (zie HvJ, 22 november 2012, C-277/11, overweging 81-88):

“Dienaangaande zij eraan herinnerd dat volgens vaste rechtspraak van het Hof de eerbiediging van de rechten van de verdediging een algemeen beginsel van het recht van de Unie vormt (zie met name arresten van 28 maart 2000, Krombach, C-7/98. Jurispr. Blz. I-1935, punt 42, en 18 december 2008, Sopropé, C-349/07, Jurispr. Blz. I-10369, punt 36).

De onderhavige zaak betreft meer in het bijzonder het recht om in elke procedure te worden gehoord, dat integraal deel uitmaakt van genoemd grondrecht (zie in die zin met name arresten van 9 november 1983, Nederlandse Banden-Industrie-Michelin/commissie, 322/81, Jurispr. Blz. 3461, punt 7 en 18 oktober 1989, Orkem/commissie, 322/81, Jurispr. Blz. 3283, punt 32). Dit recht is thans niet alleen neergelegd in de artikelen 47 en 48 van het Handvest, die de eerbiediging van de rechten van de verdediging garanderen alsmede het recht op een eerlijk proces in het kader van elke procedure in rechte, maar ook in artikel 41 ervan, dat het recht op behoorlijk bestuur waarborgt.

Artikel 41, lid 2, bepaalt dat dit recht op behoorlijk bestuur met name het recht van eenieder omvat te worden gehoord voordat jegens hem een voor hem nadelige individuele maatregel wordt genomen, het recht van eenieder om inzage te krijgen in het hem betreffende dossier, met inachtneming van het gerechtvaardigde belang van de vertrouwelijkheid en het beroeps- en zakengeheim als mede de plicht van de betrokken diensten om hun beslissingen met redenen te omkleden.

Vaststaat dat deze bepaling van algemene toepassing is, zoals uit de bewoordingen ervan blijkt.

Het Hof heeft dus steeds gewezen op het belang van het recht om te worden gehoord en op de zeer ruime strekking ervan in de rechtsorde van de Unie, waar het heeft geoordeeld dat dit recht van toepassing is iedere procedure die tot een bezwaren besluit kan leiden (zie met name arresten van 23 oktober 1974, Transocean Marine Paint Association/Commissie, 17/74, Jurispr. Blz 1063, punt 15).

Volgens de rechtspraak van het Hof moet dit recht worden geëerbiedigd, ook al voorziet de toepasselijke wetgeving niet uitdrukkelijk in een dergelijke formaliteit. Het recht om te worden gehoord waarborgt dat eenieder in staat wordt gesteld naar behoren en daadwerkelijk zijn standpunt kenbaar te maken in het kader van een administratieve procedure en alvorens een besluit wordt genomen dat zijn belangen aanmerkelijk kan beïnvloeden.

Bedoeld recht impliceert tevens dat de administratie met de nodige aandacht kennis neemt van de opmerkingen van de betrokkenen door alle relevante gegevens van het geval zorgvuldig en onpartijdig te onderzoeken en de beschikking toereikend te motiveren. De verplichting om een besluit op voldoende specifieke en concrete wijze te motiveren zodat betrokkenen in staat is te begrijpen waarom zijn verzoek



*is geweigerd, vormt dus het uitvloeisel van het beginsel van eerbiediging van de rechten van de verdediging.”*

*In casus staat het vast dat de impact van de bestreden beslissing dermate is dat aan verzoekster de mogelijkheid had moeten worden gegeven om uiteen te zetten welke persoonlijke omstandigheden nog in rekening zouden moeten worden gebracht. Verzoekster verwijst ook naar de familiale situatie en de medische problematiek met de ontoegankelijkheid van de medische zorgen in hun land van herkomst.*

*De hoorplicht is dan ook geschonden zodat een vernietiging van de bestreden beslissingen op haar plaats is.”*

2.2. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 verplichten de administratieve overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dit op “afdoende” wijze. Het afdoend karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen. De belangrijkste bestaansreden van de motiveringsplicht, zoals die wordt opgelegd door de voormelde wetsbepalingen, bestaat erin dat de betrokkene in de hem aanbelangende beslissing zelf de motieven moet kunnen aantreffen op grond waarvan deze werd genomen, opdat hij met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het is aangewezen de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden. De formele motiveringsplicht vereist niet dat de overheid specificeert wat de gronden van haar motieven zijn (RvS 25 januari 2019, nr. 13.148 (c)).

De bestreden beslissing geeft duidelijk de determinerende motieven weer op basis waarvan deze is genomen. In de beslissing wordt zo verwezen naar de juridische grondslag, namelijk artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Ook de feitelijke overwegingen worden weergegeven. Zo wordt gemotiveerd dat de aangehaalde medische problemen van verzoekster niet kunnen worden aanvaard als grond om een verblijfsvergunning toe te kennen, omdat uit het voorgelegde medische dossier niet blijkt dat zij lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor haar leven of haar fysieke integriteit, of aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in haar land van herkomst of het land waar zij gewoonlijk verblijft. In de beslissing wordt hiervoor verwezen naar het hoger geciteerde medisch advies van een arts-adviseur van 5 december 2022.

Een motivering door verwijzing naar een uitgebracht advies is in beginsel toegestaan. Deze werkwijze dient evenwel te voldoen aan bepaalde voorwaarden. Vooreerst moet de inhoud van het stuk waarnaar wordt verwezen aan de betrokkene ter kennis zijn gebracht. Bovendien moet het desbetreffende stuk zelf afdoende zijn gemotiveerd en moet het in de uiteindelijke beslissing worden bijgetreden door verweerder (RvS 13 maart 2014, nr. 226.734).

Verzoekster betwist niet dat zij in het bezit is gesteld van het advies en dit haar samen met de bestreden beslissing, onder gesloten omslag, ter kennis is gebracht. Er kan ook worden aangenomen dat het advies van de arts-adviseur in de bestreden beslissing wordt bijgetreden.

In het medisch advies gaat de arts-adviseur verder concreet in op de door verzoekster voorgelegde medische stukken en haar gezondheidstoestand zoals deze hieruit naar voren komt. Zij stelt vast dat verzoekster multidisciplinair werd behandeld voor een borstcarcinoom, dat de actuele behandeling intussen is afgelopen met positief resultaat en dat er een gunstige prognose is. Er is enkel nog sprake van een nabehandeling gedurende vijf jaar met tamoxifen. Er is volgens de arts-adviseur geen nood aan mantelzorg. Zij is van oordeel dat verzoekster kan reizen en stelt vast dat de noodzakelijke medische ondersteuning door een gynaecoloog en oncoloog samen met de eventuele technische onderzoeken en de medicatie tamoxifen beschikbaar zijn in Servië. Zij verwijst naar de door haar gehanteerde informatie afkomstig uit de MedCOI-databank, waarvan ook wordt gesteld dat deze wordt toegevoegd aan het administratief dossier. Daarnaast motiveert de arts-adviseur op basis van welke vaststellingen zij besluit dat de noodzakelijke medische zorgen ook toegankelijk zijn voor verzoekster in haar land van herkomst. Zij duidt telkens de bronnen waaruit zij de door haar gebruikte informatie heeft overgenomen. Aan de hand van de wijze waarop de gezondheidszorg en de sociale zekerheid in Servië zijn georganiseerd, argumenteert zij waarom verzoekster kan worden geacht toegang te kunnen hebben tot de noodzakelijke medische opvolging in dat land. Zij wijst er ook op dat de echtgenoot van verzoekster samen met haar kan terugkeren naar het land van herkomst en mee kan instaan voor de financiële situatie van het gezin, alsook dat de zoon en schoondochter vanuit België financiële ondersteuning kunnen bieden. Zij merkt ten slotte ook op dat verzoekster een beroep kan doen op de ondersteuning van de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) voor een terugreis naar en re-integratie in Servië.

Verzoekster toont niet aan dat en om welke redenen de bestreden beslissing, samen gelezen met het medisch advies, niet zou voldoen aan de hierboven geschetste vereisten van de formele motiveringsplicht. De motieven van deze beslissing kunnen er op eenvoudige wijze in worden gelezen, zodat verzoekster er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft deze beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt.

Een schending van de uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 wordt niet aangetoond.

2.3. In de mate dat verzoekster aangeeft niet akkoord te kunnen gaan met de motieven van de bestreden beslissing en zij hiertegen inhoudelijke argumenten ontwikkelt, wordt het middel onderzocht vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht.

De Raad is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is bij de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij haar beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624; RvS 28 oktober 2002, nr. 111.954).

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid daarnaast de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

2.4. Deze beginselen van behoorlijk bestuur worden onderzocht in het licht van de toepassing in de bestreden beslissing van de bepalingen van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Dit wetsartikel voorziet in zijn § 1 als volgt:

*“De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoont overeenkomstig §2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.*

*De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.*

*De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige en recente inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.*

*Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.*

*De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.”*

2.5. Artikel 9ter, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet houdt duidelijk verschillende mogelijkheden in die onafhankelijk van elkaar moeten worden getoetst. Concreet houdt deze bepaling in dat er enerzijds gevallen zijn van een vreemdeling die actueel lijdt aan een levensbedreigende ziekte of aandoening die actueel een gevaar oplevert voor zijn fysieke integriteit, d.w.z. het ingeroepen risico voor het leven of een aantasting van de fysieke integriteit moet imminent aanwezig zijn en de vreemdeling is daardoor niet in staat om te reizen. Anderzijds is er het geval van de vreemdeling bij wie er actueel geen reëel risico is voor diens leven of fysieke integriteit en die dus in principe kan reizen maar die, indien er geen adequate behandeling voorhanden is voor zijn ziekte of aandoening in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, het risico loopt op een onmenselijke of vernederende behandeling. Ook al betreft het in dit laatste geval geen acute levensbedreigende ziekte, er is wel een zekere vorm van ernst vereist voor wat betreft de ingeroepen ziekte of aandoening (cf. RvS 5 november 2014, nrs. 229.072 en 229.073).

Indien de ingeroepen ziekte een voldoende ernst heeft om onder het tweede toepassingsgeval van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet te vallen, moet worden onderzocht of er een gepaste en voldoende toegankelijke behandeling bestaat in het land van oorsprong of van verblijf en dit onderzoek dient geval per geval, rekening houdend met de individuele situatie van de aanvrager, te gebeuren (*Parl.St. Kamer* 2005-2006, nr. 51-2478/01, 35 en nr. 51-2478/08, 9). Dit betekent dat de beschikbaarheid en toegankelijkheid van een noodzakelijke medische opvolging en behandeling moeten worden beoordeeld in het licht van de algemene situatie in het land van herkomst of verblijf en de individuele omstandigheden van het betrokken individu.

Uit artikel 9ter van de Vreemdelingenwet volgt nog dat het advies van de arts-adviseur, waarin deze vaststelt dat de ziekte niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1 van deze bepaling, beslissend is voor het ongegrond verklaren van de aanvraag om machtiging tot verblijf. Het is toegelaten om de onwettigheden die aan dit advies kleven aan te voeren tegen de uiteindelijk door verweerder genomen beslissing waarbij de verblijfsaanvraag ongegrond wordt verklaard (cf. RvS 13 oktober 2006, nr. 163.590; RvS 5 juli 2007, nr. 173.201; RvS 28 juni 2011, nr. 214.213).

2.6. Uit een simpele lezing van het medisch advies van 5 december 2022 blijkt dat de arts-adviseur zich wel degelijk heeft uitgesproken over de beide toepassingsgevallen van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster ziet in de bespreking van beide toepassingsgevallen een tegenstrijdige motivering, maar zij geeft er enkel blijk van uit te gaan van een verkeerde lezing van de bestreden beslissing met inbegrip van het medisch advies. De twee toepassingsgevallen werden afzonderlijk van elkaar beoordeeld en dienen niet met elkaar te worden vergeleken.

In casu stelt de arts-adviseur het volgende inzake het eerste toepassingsgeval, waarbij wordt nagegaan of verzoekster actueel lijdt aan een levensbedreigende ziekte of aandoening die actueel een gevaar oplevert voor haar fysieke integriteit:

*“Actueel is de acute behandeling afgelopen en met positief resultaat en gunstige prognose. Betrokkene heeft nog alleen nood aan 5 jaar nabehandeling met tamoxifen. Mantelzorg is niet noodzakelijk in kader van deze pathologie en andere pathologie is niet vermeld. Betrokkene kan reizen.”*

Wat betreft het tweede toepassingsgeval heeft de arts-adviseur gemotiveerd als volgt:

*“Vanuit medisch standpunt kunnen we dan ook besluiten dat de pathologie bij de betrokkene, hoewel dit kan beschouwd worden als een medische problematiek die een reëel risico kan inhouden voor haar leven of fysieke integriteit indien dit niet adequaat behandeld en opgevolgd wordt, geen reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling, gezien behandeling en opvolging beschikbaar en toegankelijk zijn in Servië. Derhalve is er vanuit medisch standpunt dan ook geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland, Servië.”*

Aldus geeft de arts-adviseur in haar advies van 5 december 2022 aan dat de beide toepassingsgevallen van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet werden onderzocht en dat geen van deze gevallen daadwerkelijk toepassing vindt in verzoeksters situatie. Er wordt immers in eerste instantie vastgesteld dat de acute behandeling voor verzoekster is afgerond met positief resultaat en een gunstige prognose en dat zij in staat is om te reizen. De arts-adviseur is aldus van mening dat verzoekster actueel niet lijdt aan een levensbedreigende ziekte of aandoening die actueel een gevaar oplevert voor haar fysieke integriteit. Daarnaast is de arts-adviseur nagegaan of de nog noodzakelijke medische behandeling en opvolging beschikbaar en toegankelijk zijn voor verzoekster in het land van herkomst. Op basis van de gebruikte bronnen blijkt dit het geval te zijn waardoor de arts-adviseur verder stelt dat er geen reëel risico bestaat voor een onmenselijke of vernederende behandeling, gelet op de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de noodzakelijke zorgen en opvolging in Servië.

Verzoekster betwist geenszins dat zij kan reizen, noch betwist zij dat de noodzakelijke medische zorgen en opvolging in Servië beschikbaar en toegankelijk zijn voor haar. Zij kan dan ook niet overtuigen dat er sprake is van tegenstrijdige motieven. Verzoekster gaat er met haar kritiek volledig aan voorbij dat er zowel concreet is vastgesteld dat zij kan reizen als dat haar aandoening verder adequaat kan worden behandeld en opgevolgd in haar land van herkomst, waardoor de arts-adviseur heeft geoordeeld dat geen

van de toepassingsgevallen van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet spelen en er geen (medisch) bezwaar is tegen een terugkeer naar het herkomstland, Servië.

2.7. Verzoekster betoogt verder, op zeer algemene wijze, dat zij, gelet op haar medische situatie, mantelzorg behoeft. In het advies van de arts-adviseur wordt er echter gesteld dat mantelzorg niet noodzakelijk is in kader van de huidige pathologie van verzoekster en dat er geen andere pathologie wordt vermeld.

In het meest recent voorgelegde standaard medisch getuigschrift van 29 september 2022, dat zich in het administratief dossier bevindt, wordt het volgende vermeld:

*“Mantelzorg*

*- wat betreft borstcarcinoom: niet strikt noodzakelijk te bekijken ifv overige pathologie*

*- indien voor andere pathologie noodzakelijk → verslag huisarts of betreffende specialist”.*

Er kan dan ook niet worden vastgesteld dat de arts-adviseur incorrect heeft vastgesteld dat mantelzorg niet noodzakelijk is in het kader van de huidige pathologie. Verzoekster gaat hier ook niet op in.

In zoverre zij met haar kritiek blijft volhouden dat er wel nood is aan mantelzorg en bij haar verzoekschrift een nieuw standaard medisch getuigschrift van 16 januari 2023 heeft gevoegd, wijst de Raad er vooreerst op dat dit stuk dateert van na het nemen van de bestreden beslissing. Er moet worden geduid dat de Raad in het kader van een wettigheidstoetsing geen rekening kan houden met documenten die niet ter beschikking waren van het bestuur op het ogenblik dat de bestreden beslissing werd genomen en dat het niet aan de Raad toekomt deze documenten in de plaats van het bevoegde bestuur te beoordelen. Ten overvloede kan er op worden gewezen dat ook uit dit standaard medisch getuigschrift geen noodzaak van mantelzorg blijkt nu de behandelende arts het volgende heeft geschreven: *“Mantelzorg op heden niet te beoordelen, gezien ik [patiënte] niet meer gezien heb sinds afwerken behandeling”.*

2.8. Verzoekster toont met haar uiteenzetting voor het overige niet aan dat de arts-adviseur, bij het opstellen van haar advies, is uitgegaan van een incorrecte feitenvinding of dat zij hierbij kennelijk onredelijk of onzorgvuldig handelde of in strijd met artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Zij toont niet aan dat bepaalde medische gegevens onterecht niet mee zijn betrokken in de beoordeling. Zij maakt bijgevolg ook niet aannemelijk dat verweerder zich in de bestreden beslissing niet kon steunen op dit medisch advies om te besluiten dat geen verblijfsmachtiging op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet kan worden toegestaan.

2.9. Verzoekster betoogt in haar middel wel nog dat verweerder geen rekening heeft gehouden met stukken inzake haar gezinsleven en haar persoonlijke situatie en gedrag. Zij wijst hierbij op artikel 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden (hierna: het EVRM) en betoogt dat er onvoldoende rekening is gehouden met de gezinssituatie en de integratie. Verzoekster geeft aan goed geïntegreerd te zijn, behoorlijk Nederlands te spreken en zij stelt gedurende 13 jaar een vertrouwensband te hebben opgebouwd met België. Zij stelt dat haar drie kinderen in België wonen, een van haar kinderen intussen de Belgische nationaliteit heeft verworven en een van de andere kinderen in het bezit is van een F-kaart. Tevens wijst zij erop dat er ook reeds sprake is van kleinkinderen die in België verblijven. Verzoekster stelt dat verweerder hiervan op de hoogte was, nu de gezinssituatie ook werd geschetst in een voorgaande aanvraag op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster gaat er met haar betoog volledig aan voorbij dat de bestreden beslissing enkel een antwoord vormt op de door haar ingediende aanvraag om machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Verweerder kon ermee volstaan de in deze aanvraag ingeroepen medische gegevens te beoordelen in het kader van de relevante bepalingen van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, zonder dat blijkt dat hij hierbij verder nog enige toetsing diende door te voeren inzake het gezins- of privéleven van verzoekster in België of aan artikel 8 van het EVRM. Het gegeven dat verzoekster haar privé- en/of gezinsleven in haar aanvraag van 15 september 2022 heeft uiteengezet en verweerder ook via andere procedures hiervan op de hoogte heeft gebracht, doet geen afbreuk aan het feit dat de thans bestreden beslissing enkel handelt over de medische elementen die verzoekster heeft aangebracht. Er kan niet worden aangenomen dat in het kader van een beslissing genomen op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, die oordeelt over de medische toestand van de aanvrager en die geen verwijderingsmaatregel inhoudt, afwegingen moeten voorkomen inzake het gezins- en familieleven of het privéleven van de aanvrager die geen uitstaans hebben met de ingeroepen medische toestand.

2.10. Een schending van de materiële motiveringsplicht of van het zorgvuldigheidsbeginsel juncto artikel 9ter van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

2.11. Verzoekster voert nog de schending aan van het hoorrecht. Zij verwijst naar rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie inzake de Terugkeerrichtlijn.

In dit verband moet allereerst worden vastgesteld dat de bestreden beslissing niet kader binnen de Terugkeerrichtlijn. Meer zelfs, een beslissing genomen in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, dat geen omzetting vormt of toepassing is van Unierecht noch anderszins aanknoopt bij het Unierecht maar een louter nationale bepaling betreft, valt niet binnen de werkingssfeer van het Unie-recht (zie HvJ 18 december 2014, zaak C-542/13, M'Bodj; GwH 27 januari 2016, nr. 13/016, overweging B.37.2.; RvS 16 oktober 2014, nr. 228.778; RvS 5 december 2014, nrs. 229.072 en 229.073). Er blijkt dus niet dat verzoekster in de voorliggende zaak dienstig kan verwijzen naar rechtspraak van het Hof van Justitie.

In zoverre zij de schending aanvoert van het hoorrecht als beginsel van behoorlijk bestuur, wordt opgemerkt dat verzoekster middels haar aanvraag en eventuele aanvullingen alle informatie aan het bestuur kon meedelen die zij nuttig achtte. Hierbij dient in het bijzonder te worden opgemerkt dat verweerder zelf een actualisatie heeft opgevraagd aan verzoekster om een volledig beeld te kunnen vormen van de lopende behandeling en de eventuele nabehandeling. Verzoekster heeft hierop gereageerd en aldus uitdrukkelijk de mogelijkheid gehad om alle nuttige en recente informatie over te maken aan verweerder.

Artikel 9ter, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet bepaalt overigens dat de aanvrager samen met de aanvraag alle nuttige en recente inlichtingen dient over te maken aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft. Indien verzoekster weet had van problemen in dit verband, had zij *“alle nuttige en recente inlichtingen”* in dit verband kunnen overmaken.

Verzoekster zet in haar middel ook niet uiteen welke specifieke omstandigheden zij nog had kunnen of willen aanvoeren die na een individueel onderzoek tot een ander besluit hadden kunnen leiden. Zij betoogt op algemene wijze dat het hoorrecht is geschonden, doch laat na te verduidelijken welke nieuwe elementen zij nog had kunnen aanbrengen.

Een schending van het hoorrecht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur kan niet worden vastgesteld.

2.12. Verzoekster voert ten slotte de schending aan van de artikelen 74/13 en 74/14 van de Vreemdelingenwet, alsook van artikel 3.7 van de Terugkeerrichtlijn. Zij stelt dat verweerder rekening had moeten houden met haar gezins- en familiale situatie, het hoger belang van het kind en met haar gezondheidstoestand, zoals wordt bepaald in artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet. Zij betoogt dat er geen bevel om het grondgebied te verlaten kan worden afgegeven wanneer dat in strijd is met een aantal verdragsrechtelijke bepalingen.

Verzoekster gaat er met haar kritiek volledig aan voorbij dat zij in de huidige procedure enkel de beslissing van 7 december 2022 aanvecht waarbij haar aanvraag op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet ongegrond wordt verklaard. Deze beslissing betreft geen verwijderingsmaatregel. Uit nazicht van het administratief dossier blijkt ook niet dat verweerder ervoor heeft gekozen om samen met de thans bestreden beslissing een verwijderingsbeslissing aan verzoekster af te geven, laat staan dat verzoekster hiertegen een beroep zou hebben aangetekend.

Uit de bewoordingen van zowel artikel 74/13 als artikel 74/14 van de Vreemdelingenwet, die mede de omzetting vormen van artikel 3.7 van de Terugkeerrichtlijn, blijkt dat deze wetsbepalingen enkel handelen over verwijderingsbeslissingen. Daar er in casu geen verwijderingsbeslissing voorligt, kan enkel worden vastgesteld dat verzoekster in het kader van de thans gevoerde procedure niet dienstig de schending van de voormelde artikelen kan aanvoeren.

2.13. Verzoekster toont met haar betoog ten slotte geen schending aan van het legaliteitsbeginsel, dat inhoudt dat de handeling van een overheidsorgaan dan pas regelmatig is wanneer zij gelijkvormig is aan de regelen, vastgelegd door een overheid van een hogere rang dan die waartoe de optredende overheid

behoort (A. MAST, J. DUJARDIN, M. VAN DAMME, J. VANDE LANOTTE, *Overzicht van het Belgisch administratief recht*, Mechelen, Kluwer, 2009, 17). Verzoekster toont niet dat enige hogere rechtsnorm van objectief recht door het bestuur werd miskend bij het nemen van de bestreden beslissing.

2.14. Het enig middel is, in de mate dat het ontvankelijk is, ongegrond.

### 3. Korte debatten

Verzoekster heeft geen gegronde middel aangevoerd dat kan leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

### 4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoekster.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

### **Artikel 2**

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig mei tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

I. CORNELIS